

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Oboer/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 7610205157
Dátum vydania rozhodnutia: 14.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7610205157.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci v prospech oprávneného: INKASO Pohľadávok, s. r. o., so sídlom Hronského 2712, Vranov nad Topľou, IČO: 36 039 039, proti povinnému: X. F., nar. XX. novembra XXXX, bytom A., D., o vymoženie 73,02 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 5Er/240/2010, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. mája 2017, č. k. 17CoE/50/2017-45, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávneného o d m i e t a.

Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 17. júna 2016, č.k. 5Er/240/2010-20, podľa § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017 zastavil exekúciu vedenú na základe exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu vydaného Krajským súdom v Prešove č.k. 2Zm/645/99-6 zo dňa 12.1.2000, nakoľko si oprávnený nespĺnil svoju zákonnú povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a iba odkázal na konanie, v ktorom bol exekučný titul vydaný a nepredložil dôkazy na osvedčenie týchto skutočností.

2. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež „odvolací súd“) uznesením z 31. mája 2017, č.k. 17CoE/50/2017-45, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený (ďalej aj „dovolateľ“) včas dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Podľa dovolateľa touto otázkou je, či je možné zastaviť exekúciu v zmysle ustanovení § 39 ods. 4, § 57 (správne má byť § 57 ods. 1 písm. m/ - poznámka

dovolacieho súdu) a § 243j (správne má byť § 243f - poznámka dovolacieho súdu) Exekučného poriadku aj v prípade, ak je exekúcia vedená na základe právoplatného exekučného titulu, ktorý bol súdom vydaný a aj nadobudol právoplatnosť v čase, kedy neplatila právna úprava ochrany spotrebiteľa a či je možné od oprávneného bez porušenia zákazu retroaktivity požadovať, aby splnil podmienky pre pokračovanie exekúcie, spočívajúce v opísaní rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a predložení dôkazov, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú, ak oprávnený nadobudol vymáhanú pohľadávku v čase, kedy tieto povinnosti ešte neexistovali. Podľa názoru oprávneného nemal ani povinnosť tieto rozhodujúce skutočnosti zisťovať a dôkazy zabezpečovať, resp. uchovávať, keďže disponoval právoplatným a vykonateľným zmenkovým platobným rozkazom, ktorý ho bez ďalšieho oprávňoval na podanie návrhu na vykonanie exekúcie. Podľa oprávneného je dôležitá aj skutočnosť, že pôvodný veriteľ zanikol ešte pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z., v dôsledku čoho nemohol objektívne súdu doložiť opis rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinnou a dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčovali. Napokon dovolateľ poukázal aj na spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 93 z 20. októbra 2015, podľa ktorého je pri posúdení nárokov zo zmenky potrebné rešpektovať princíp právnej istoty a zákaz retroaktivity. Podľa dovolateľa nie je správne, ak súd exekúciu zastaví bez toho, aby prihliadol na právne postavenie oprávneného, ktoré vzniklo v určitom čase zákonným spôsobom. Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho zmenil tak, že sa pokračuje v exekúcii vedenej na súde prvej inštancie.

4. Povinný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas (§ 470 ods. 3 v spojení s § 427 ods. 1 CSP) dovolateľ, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), v mene ktorého koná zamestnanec s právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Zo spisu vyplýva, že oprávnený podal dovolanie na poštovú prepravu dňa 15.8. 2017 voči uzneseniu odvolacieho súdu vydaného v rámci exekučného konania začatého dňa 25. februára 2010.

7. V súlade s prechodným ustanovením § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), pokiaľ nie je ustanovené inak, sa exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Na exekučné konania začaté do 31. marca 2017 sa preto nevzťahuje ust. § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, v zmysle ktorého dovolanie a dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné.

8. Exekučné konanie v prejednávanej veci sa začalo dňa 25. februára 2010 dorúčením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (v zmysle 36 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017). Exekučné konanie treba preto dokončiť podľa právnej úpravy účinnej do 31. marca 2017. Jej súčasťou sú ustanovenia § 9a a § 9b Exekučného poriadku, upravujúce použitie ustanovení Civilného sporového poriadku v exekučnom konaní. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

9. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzoval z ust. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

10. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/), ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená (písm. b/) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

11. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP je limitovaná jednak negatívnym výpočtom rozhodnutí, proti ktorým nie je dovolanie prípustné (§ 421 ods. 2 CSP), ako aj obmedzením prípustnosti dovolania na základe tzv. bagateľného (majetkového) cenzu, t.j. prípustnosť dovolania je vylúčená vo veciach, predmetom ktorých je peňažné plnenie v určitej výške (§ 422 CSP). Na posúdenie prípustnosti dovolania podľa § 421 CSP bolo zavedené jednotné hodnotiace kritérium - desaťnásobok minimálnej mzdy, bez ohľadu na hmotnoprávny základ sporu, pričom výnimku z uvedeného predstavujú spory s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy CSP, pri ktorých je bagateľný cenzus znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy. Na príslušenstvo pohľadávky sa pri určení výšky peňažného plnenia neprihliada. Pre určenie výšky minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie [pre exekučné konanie je to deň doručenia návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (§ 36 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017) - § 422 ods. 2 CSP per analogiam]. So zreteľom na uvedené bolo potrebné vyriešiť otázku, či prípustnosť podaného dovolania nie vylúčená výškou peňažného plnenia, o ktorej bolo rozhodnuté odvolacím súdom.

12. Predmetom exekučného konania je právny nárok oprávneného na nútený výkon exekučného titulu. V prejednávanej veci sa oprávnený voči povinnému domáhal vykonania exekúcie za účelom uspokojenia svojej pohľadávky vo výške 73,02 Eur s príslušenstvom. Predmetom dovolacieho prieskumu tak má byť rozhodnutie odvolacieho súdu, potvrdzujúce rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie na vymoženie peňažného plnenia vo výške 73,02 Eur, keďže na príslušenstvo sa pri určení výšky peňažného plnenia neprihliada.

13. Výška minimálnej mzdy v čase začatia exekučného konania - 25. februára 2010 bola 307,70 Eur (§ 1 písm. a/ nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 441/2009 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2010). Dovolanie oprávneného tak smeruje proti potvrdzujúcemu výroku odvolacieho súdu o peňažnom plnení, ktoré zjavne neprevyšuje ani výšku minimálnej mzdy. Dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania oprávneného podľa ust. § 421 CSP vyvodit' nemožno.

14. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie oprávneného podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

15. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože povinnému v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.